

HEIM ÚR BILBAO AT FLETTA VEÐRAR HEIMA Á SANDI

Maskinmeistarin er nýliga komin heim úr Spania, har hann hevur eftirlit við byggingini av nýggjum rækjutrolara. Svágur hansara, sum er skipari á rækjutrolaranum í Grønlandi, sum maskinmeistarin siglir við, er eisini heima. Báðir flettu teir veðrar á Sandi seinasta leygardag

VILMUND JACOBSEN

Dagurin byrjar stutt fyri middeg í Søltuvík, har veðrar skulu takast. Veðrarnir hava fingið nakað av fóduri seinastu tíðina, mest fyri speking, so tað slepst undan at renna eftir teimum, nú teir skulu takast. Fóðringin lyftir kanska eisini eitt sindur undir, nú teir seinni um dagin skulu á vektina.

Ein hugnaligur dagur er fyri framman og teir, sum eiga veðrarnar, eru spentir. Hátíðardagurin er komin, har fyrsti skurðurin - veðrarnir - skulu avlívast, flettast og vígast.

Hevði tað verið sum vanligt, hevði stórt veðraball verið á Sandi í kvøld, men nú øll noyðast at hugsa um korona, verður ikki eins nógv gjørt burtur úr degnum, sum vanligt hevur verið undanfarin ár.

Manningin til fletting og seinni til døgurðaborð, sum húsmóðirin plagdi at skipa fyri, er heldur ikki eins stór, og hon plagar at vera. Men, áðrenn farið varð frá húsum henda dagin, varð borðreitt við góðum pannukøkum, kaffi og te.

Ein góð byrjan upp á ein slíkan heystardag.

Prát á vegnum

Í Søltuvík er yngsti luttakarin ein stór smágenta, og elstur

er húsbóndin sjálvur, sum í august fylti 85. Hann er væl fyri, royndur í leikum, og so seint sum í summar var hann - djarvur sum hann er - í Brúnskorum í Lírðabergi og fleygaði nakrar lundar.

Tá veðrarnir eru tiknir í Søltuvík og gjørt verður klárt at koyra heim aftur, kemur mótkoyrandi bilur eftir vegnum. Í bilinum eru nakrir menn, og førari er skiparin á línuskipinum, Sands-havinum.

Vegurin er smalur, so her slepst hvørki ein ella annan veg -uttan so, at annar bilurin koyrir so langt út um vegjaðaran sum til ber.

Men, ráð eru fyri hesum.

Tað er leygardagur, og dagurin er ungur enn, so einki er at

skunda sær til. Menn fara út úr bilinum, og mitt úti á vegnum í vakra umhvørvinum í Søltuvík geva teir sær stundir til prát - og kanska eina sigarett, áðrenn hildið verður fram á leiðini.

Áðrenn slaktið byrjar, skal onkur veðurur eisini takast Uppi í Nesi.

Tøkan gongur bæði skjótt og væl. Nú eru 12 veðrar tiknir, og triggir skulu takast aftrat. Hesir ganga í Skopun, og hetta eru teir størstu, sum koma til sláturs í dag. Tveir eru veturgamlir, og ein er trævetsursveðurur.

85 ára gamli húsbóndin hevur gjørt klárt í snotuliga bilhúsinum. Tað hevur hann gjørt so nógv ferðir áður. Hetta er dagurin, sum bíðað hevur verið

eftir. Nú skal tað standa sína roynd, hvussu seyðurin hevur havt tað, meðan hann fyrst stóð inni og síðan fór út í gerðið.

Í bilhúsinum eru fyra flettingarborð, og flettarar eru til øll borðini, umframt at onkur er, sum kann loysa av, tá menn byrja at møðast. Áðrenn veðurur er flettur og hongur á vektini, skulu tøk takast, men eins og við øllum øðrum arbeiði, ræður tað um at duga kynstur, so arbeiðið fellir lættari.

Heim úr Bilbao

Ein av synum húsbóndans, sum er maskinmeistari og siglir við rækjutrolara í Grønlandi, er nýliga komin heim úr Bilbao í Spania, har hann hevur eftirlit við byggingini av nýggjum rækjutrolara. Versonur húsbóndans, sum er skipari á rækjutrolaranum, sum sonurin siglir við, er eisini heima og er ein av flettarunum.

At enda er yngsti sonur húsbóndans, ið siglir sum elektrikari við Norrønu, eisini við. Hann

Í Søltuvík fara menn út úr bilinum at práta. Ytst høgru megin er Eyðvarur Petersen, skipari á Sandshavinum